

ليکوال: لابلانیا گوش
انځورگر: گیتانجلي ائير

“نازووووو!”
خُمکه نن غوسه ده. دپره
زیاته غوسه.

نازویو ځل بیا هماغه کار ته مخ کړې ده.
هغه په شلم ځل د خپلو کاریکاتوري
کیسو د مافوق الفطرت قهرمانانو په څېر
د الوتلو لپاره چمتووالی نیسي.

او په شلم ځل، هغه چيغه کوي،
”هیییییی!“

”د جاذبې قوې، زه تا نه کرکه
لرم!“

”اففففف! دا خو دپره بي
عداتي ده.“ ځمکه
بنگپري.

”د جاذبي قوه يوه حيرانوونکي قوه ده. که د
جاذبي قوه نه وای، هوا، نباتات، حيوانات،
غرونه، سمندرونه، ستوري، کورونه، موټرونه
او بنوونځي، نازو او حتی زه – له مونږ څخه به
يو شی هم په هغه ځايونو کې نه وای چېرته چې
مونږ يو!

خو زه څنگه کولای شي نازو ته دا هر څه
وښيم.“

خُمكه يو پلان ترتيبوي.

“سلام، نازو. زه ځمکه یم.
دا چې ته له جاذبې څخه کرکه لرې، ما د دې د لېرې کولو پرېکړه
کړې ده. مهرباني وکړه څومره دې چې خوښه وه والوزه.

“خو پاتې دې نه وي، چې ته
باید لومړی خپله څادر
راونیسې!”

ځمکه یو اوسېلی او تشریح کوي،

“جاذبه یو نالیدلې قوه ده چې زمونږ شاوخوا هر شی، او زما مطلب هر شی دی،
دې ته مجبوري چې یو بل کش یا جذب کړي. دا ټول شیانو په نظم کې ساتي.

له دې پرته، هر شی، حتی زه او ته، به په هوا کې
معلق یو او په فضا کې به غیب شو. پوووف!

نازود پوښتني په کولو کې ځنډ نه کوي،
”خوداشي چېرته کش کېږي؟ ما ته خو هيڅ نه ښکاري.“

”افرین نازو! ښه مشاهده دې کړې.
په واقعیت کې هر شی هر وخت د یوه بل له
خوا کش کېږي. ته یې نه وینې، نه یې حس
کوې ځکه چې زه ستا گېرچاپېره تر ټولو دروند
شی یم. او زما کشونه تر ټولو قوي ده. نو، زه
هر شی خپل ځان ته کش کوم او له خپل
ځان سره هر شی په ځمکه پروت ساتم.

”او زما کشونه ستا شاوخوا تر ټولو قوي ده ځکه چې زه تر بل
هر څه زیات کمیت لرم. په یاد ولره، څومره چې کمیت زیات
وي، هومره کشونه قوي وي،“ ځمکه وايي.

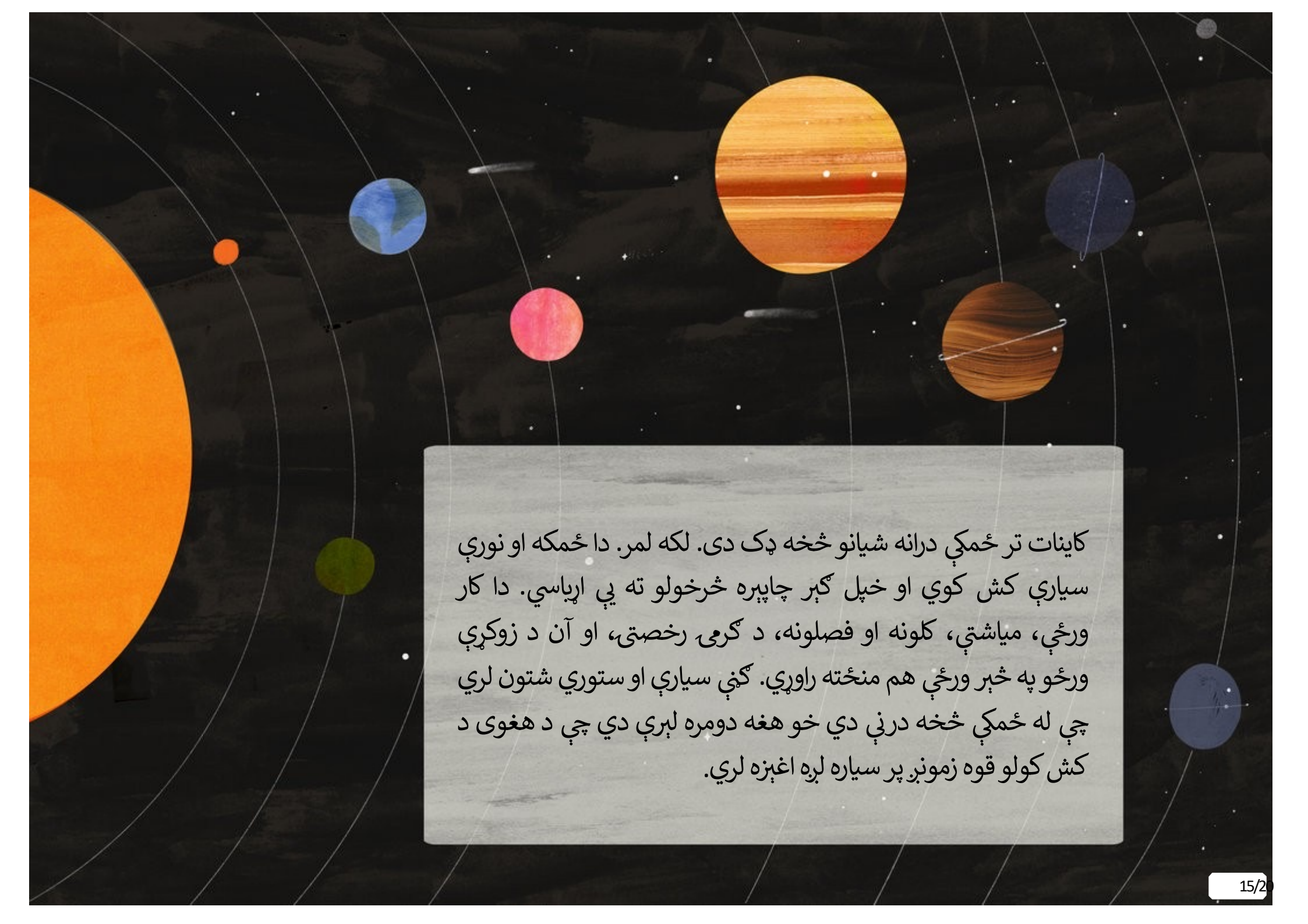
کمیت په یوه شي کې د مادې
یا توکي مقدار ته ویل کېږي.

”امممممم.... او سپورمی؟ دا هم ډېره غټه
ده. او مشتري سیاره؟“ نازو پوښتنه کوي.

”آها، اوس ته رښتیا هم د پوهېدلو هڅه
کوي، نازو. سپورمی تر ما ډېره سپکه ده،
نو دا تا دومره په قوت سره نه کش کوي
خومره چې زه دې کش کوم. خو دا بیا
دومره نږدې هم ده چې په سمندرونو کې
اوبه کش او لوړې دنګې خپې راولاړې
کړي.“

“ته پوهېرې، خومره چې يو شی لېرې وي،
هومره د کښولو قوت يې ضعيف وي.

“اوس مشتري سياره واخله - دا زمونږ
په لمریز نظام کې تر ټولو ستره سياره ده.
دا رښتيا هم زښت ډېر زيات کميت لري،
خو دا چې دا سياره ډېره لېرې ده، نو د
سپوږمۍ په پرتله د دې د کش کولو قوه
ضعيفه ده.”

کاینات تر خُمکې درانه شیانو څخه ډک دی. لکه لمر. دا خُمکه او نورې
سیارې کش کوي او خپل گېر چاپېره څرخولو ته یې اړیاسي. دا کار
ورځې، میاشتي، کلونه او فصلونه، د گرمۍ رخصتي، او آن د زوکړې
ورځو په څېر ورځې هم منځته راوړي. گڼې سیارې او ستوري شتون لري
چې له خُمکې څخه درنې دي خو هغه دومره لږې دي چې د هغوی د
کش کولو قوه زمونږ پر سیاره لږه اغېزه لري.

نازو يوه شېبه غلې پاتې کېږي.
ناخاپه، هغه خپلې مټې ټپوي، او وايي
”خوزه الوتل غواړم! الوتل،

الوتل

الوتل

لېرې الوتل غواړم“

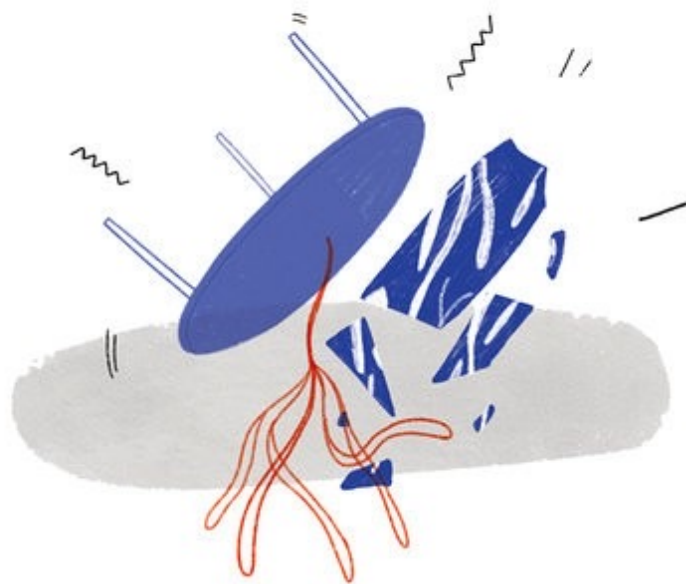
”او خامخا به والوزي. كله چي غته شوې، ته به د يوې الوتکې
الوزول زده کړې، يا به په يوه راکټ کې د سپورمي پر لور پرواز
وکړې.“

دا خبره اورېدو سره نازو هيچانې شوه. ”هو، يوه ورځ، زه به
والوزم! اوس کولای شي چې د جاذبې قوه بېرته خپل عادي
حالت ته راوگرځوي؟“

“نازو! اوس دې څه شی مات کړ؟”

“مورې! دا ما نه دی کړی. دا د جاذبې قوه وه!”

“نازووووووووووو!”

ستاسې په اند په ځمکه کې به څه بدلون
رامنځته شي که سپوږمۍ په مشتري سياره
بدله شوه؟

ځمکه ولې په لمر کې نه لويږي؟

ستاسې په اند په ځمکه کې به څه بدلون
رامنځته شي که سپوږمۍ ۱۰ برابره لږې
ولاره؟

که هوانه وای، مرغی الوتلاى شوه؟

لارښودونکي پوښتني

1. کوبښښ وکړئ يو څه ونيسئ، پورته يې واچوئ، او پريږدئ؟ ولې دا شی بېرته
ځمکې ته راځي او پورته نه ځي؟
2. د جذب قوه څه ده او څنگه کار کوي؟
3. ولې آرو د جذب قوه نه خوښوي؟ ولې انسانان نشي کولی والوزي او مرغان
کولی شي؟
4. د سمندر څپې څنگه جوړېږي؟ آیا فکر کوئ چې دغه څپې د انسانانو پر ژوند
اغيز کوي؟
5. داسې فکر وکړئ چې پر ځمکه د جذب قوه نشته؟ آیا کولای شئ د يو داسې شي
په اړه فکر وکړئ چې انسانان په آسانی سره د ځمکې پر مخ پاتې شي؟